

בז א מיי פ"ו מהל' קרבן
פסח הלכה ב סמג
עשין רכז:
בז ב ג מיי פרק ד מהל'
אבל הלכה ט סמג
עשין דרנבן ב טוש"ע א"ח
ס' לח סעיף ה וטוש"ע י"ד
ס' שפ סעיף א ס' שפח
סעיף א:
בז ד מיי פ"ו מהלכות
סוכה הלכה ג סמג
עשין מג טוש"ע א"ח ס'
תרמ סעיף ה:
ה ה מיי שם טוש"ע שם
סעיף ו:
לא ו טור ו"ו סם:
בז ז מיי פ"ו מהל'
חפלה סמג עשין יט
טוש"ע א"ח ס' קו סעיף
א טור א"ח ס' לח:
בז ח מיי פ"ד מהלכות
תפילין הלכה יג סמג
עשין כז טוש"ע א"ח סימן
לח סעיף ו:

רבינו חננאל

ר' יהודה אומר מישאל
ואלצפן היו שנשאו נדב
ואביהוהו ר' יצחק אומר
אם נושאי ארוננו של יוסף
היו יכולין ליה ליהוה ואם
מישאל ואלצפן היו יכולין
היו ליהוה אלא קוברי מת
מצוה היו וחל שביעי
שלהן להיות ערב פסח
שנא' ולא יכלו לעשות
הפסח ביום ההוא מכלל
המתעסק במצוה פטור מן
המצוה האחרת. ושנינו
צריכא זו וזו דאי
אשמעינן גבי פסח כו'
אמר רב זבדא משמיה
דרב אבל חייב בסוכה ולא
דמי למצטער הדוא פטור
מן הסוכה. ת"ר חתן וכל
השושבינין וכל בני חופה
פטורין מן התפילין ומכל
מצות האמורות בתורה
וחייבין בקריאת שמע

כה: הישן תחת המטה

מישאל ואצפן היו. וא"ת ולמאן דאמר פרק ד' מיתות
(סנהדרין דף ע"ג) דשריפה ממש הוא שנשרפו גופיהן
וכן נמי דריש בתורת כהנים^ט אקרא דמתאכלל אש אותם אמאי נטמאו
וי"ל דשמא שלדן היתה קיימת כאלו נשרפו על גבי קטבלא כדאמר

פרק המפלת (גדה דף ע"ב): מת שנשרף
ושלדו קיימת טמא: **שחל שביעי**
שלהן בערב הפסח. מכלאן קשה
להא דל"ר לוי זשילהי הניזקין (גיטין
דף ס. וס) ח' פרשיות נאמרו צאמו
יוס שהוקס המשכן וקא חשיב פרשת
טמאים ופירש שם זקונט' ויהי
אנשים אשר היו טמאים לנפש וגו'
ולא יתכן כדמוכח הכא שהיה צערב
הפסח והמשכן הוקס צאחד צניסן
ואפילו לר"ע לא יתכן לפי הספרים
דגרסינן צפסחים צפ' האשה (דף ע"ב)
רצ סצר לה כר"ע דאמר מישאל
ואלצפן היו שחל שביעי שלהן להיות
צערב הפסח ומיהו אותה גירסא ליתא
אלא ר' יצחק גרס התם ונראה לפרש
פרשת טמאים דשרן ונצלה וזו וזה
ונדה לפי שהורכו ליהזר על טומאת
מקדש וקדשיו: **משום דלא מטיא**
זמן חיובא. ואין להקשות מהא
דדרשינן צריש טבול יוס (צמצים
דף ק. וס) דהולך לשחוט את פסחו
נטמא למת מנזה מולחוחתו אפי'
לאחר חלות דמת מנזה שאני והא
דדייק הכא מצרייתא דקתני למת
מנזה נטמאו לא מת מנזה ממש אלל
כלומר לקרוצים כדפירש זקונטרס
ולאחר חלות הוא דאינו נטמא
כדקתני התם אמרת לא יטמא אלל
קודם חלות יטמא כדקאמרין התם
ציוסף הכהן שמתה אשתו צערב
הפסח ונמנו אחיו הכהנים וטמאוהו
צעל כרחו אלל קשה (לרצה^ט) דאמר
התם אידי ואידי לאחר חלות כאן
קודם ששחטו וזרקו עליו כאן לאחר
ששחטו וזרקו עליו אלמא נטמא
לקרוצים אפי' היכא דמטא זמן
חיובא (ב) זמן הפסח מאחר שלא שחטו
וזרקו עליו ואין לומר דהיא גופא
ילפינן מחתן דפטור מק"ש דלמא
שאני ק"ש דלית ציה כרת כדקאמר
הכא ולא אחי מיינה פסח דאיכא
כרת ומטיא זמן חיובא: **אין שמוחה**
אלא בחופה. משמע מכלאן דאם
ינא חתן מחופתו אפי' כלתו עמו
והולכים לאכול צצית אחר דאין

מצרכין שהשמוחה צמעו ולא צרכת חתנים כיון דאין שמוחה אלל
בחופה וצפ"ק דמתוצות (דף ע"א: וס) אמרינן נמי מצרכין צרכת
חתנים צצית חתנים משמע דוקא צמקום חופה דהוא צצית חתנים
ומיהו אין ראיה משם דלמא לאפוקי מדרצי יהודה קא אחי דאמר
אף צצית האירוסין מצרכין אותה ונריך לדקדק מה היא חופה דאי
צמקום שצרכו תחלה צרכת נישואין קרי ליה חופה פעמים שאפי'
צרחוב העיר מצרכין אותה כשהעם מרוצין ואין יכולין ליכנס
צצית אלל מוקם עיקר ישיבת חתן וכלה קרי ליה חופה ולא מוקם
העשוי לאקראי צעלמא ושם מצרכין צרכת חתנים כל שצעה:

וחייבין בק"ש. כדפירש זקונט' דמנאות כוונתה אינו אלל פסוק ראשון
ויכולין לישב דעתן שעה קטנה כדי לקרוא פסוק ראשון:
חתן

שאין לה אלל שלש דפנות וצו לשחק עם כלתו: תרתי. שתי
הרגל קיימא לן צמועד קטן (דף ע"ב) דאין נושאין נשים צמועד:
שכרות וקלות ראש: וחייבין בקריאת שמע. דמנאות כוונתה אינו אלל פסוק ראשון:
שכרות וקלות ראש: וחייבין בקריאת שמע. דמנאות כוונתה אינו אלל פסוק ראשון:

פרק שני סוכה

הבי גרסינן צצרייתא צסיפרי ר"ע אומר מישאל ואלצפן היו שנטמאו
צנדב ואביהוהו ר' יצחק אומר אם נושאי ארוננו של יוסף היו יכולין
היו ליהוה ואם מישאל ואלצפן היו יכולין היו ליהוה צערב פסח שנאמר ולא
טמאי מת מנזה היו שחל שביעי שלהן להיות צערב פסח שנאמר ולא

יכלו וגו': אם נושאי ארוננו של
יוסף או מישאל ואלצפן היו יכולין
היו ליהוה. שהרי צאחד צניסן
הוקס המשכן ושני לו שרף אלעזר
את הפרה^ט שזו על טמאי מת שצחן
לעשות פסחיהן צטהרה כדאמר
צמסכת גיטין (דף ע"ב). שמנה פרשיות
נאמרו ציוס שהוקס המשכן ופרה
אלומה אחת מהן וצאחד צניסן הוקס
המשכן והוא ח' למלואים כדקיימא
לן (שבת דף ע"ב): אותו היום נטל עשר
עטרות וצו מתו נדב ואביהוה הלכך
מראש חדש ועד הפסח היו יכולין ליהוה
וקרא אמר ולא יכלו נושאי ארוננו
של יוסף נמי צצר עצרו עליהם
עשרה חדשים ויותר שלא נשאוהו
משחנו צצר חורב צראש חדש סין^ז
כדכתיב (שמות ע"ב) ציוס הזה צאו
מדצר סיני ולא נסעו משם עד
עשרים צלייר של שנה הצאה לכתיב
ויהי צשנה השנית צחדש השני צעשרים
צחדש נעלה הענן מעל וגו' ויסעו
מהר ה': צמאי מת מצוה. לאו מת
מנזה דווקא קאמר דאפי' מתייהן נמי
מת מנזה קרי להו דמנזה להתעסק
צחן כגון האמורים צפרשת כהנים
(ויקרא כ"א) * שהכהן נטמא צו^ט: שחל
שביעי שצחן. ואל"ג דחזו לאורחא
לא אישתרו דקצצר אין שומטין
וזרקין על טמא שרף^ט מכל מוקם
שמעינן מיינה דעוסק צמנזה פטור
מן המנזה שהרי נטמאו צמתייהן
שצעה ימים לפני הפסח ואף על פי
שטומאה זו תעכב על ידם אכילת
פסחיהן אלמא מנזה קלה הצאה
לידך אינך נריך לדחותה מפני חמורה
העמידה לצא: דלא מטיא זמן חיובא.
כשנטמאו עדיין לא הגיע זמן אכילת
פסח: אב"ל. קרית שמע דמטא זמן
חיוב' צמוך החופה והוא ראוי לכך
אימא ליחייב: אב"ל פסח דבכרת הוא
אימא לא. יטמאו צמת כל שצעה
לפני הפסח: צדיבא. למיכתב ציוס
ההוא לאשמעינן דנטמאו תוך שצעה
דעוסק צמנזה פטור מן המנזה:
מדאמר ליה רחמנא ליחזקאל ב'.

גליון הש"ס

רש"י ד"ה טמאי מת
מצוה וכו' שהכהן
מטמא בו. עין טורי אלן
ר"ה דף ע"ב צ"ד ד"ה חייב
אלס:

תורה אור השלם
א) ויהי אנשים אשר
היו טמאים לנפש אדם
ולא יכלו לעשות הפסח
ביום ההוא ויקרבו לפני
משה ולפני אהרן ביום
ההוא: [במדבר ב' ו']
ב) האנך דם מתים
אבל לא תעשה פארך
חבוש עלך ויגעליך
תשים בגולך ולא
תעטה על שפם וקחם
אנשים לא האבל:
[יחזקאל ב' ו']
ג) והפכתי חגיגתם
לאבל וכל שיריכם
לקניה והעליתי על כל
מתים שק ועל כל
ראש קרחה ושמתיה
פאבל יחיד ואחרייתה
ביום מר: [עמוס ה' ו']

הגהות וצינונים

א) בכ"ו וחדניא
בסוכה אימנא ב"ש
דחדי וכן ג"י הרא"ש (בית
יצחק): צ צריך להוסיף
שתי מצות מצות סוכה
וכו' או שצ"ל שתיים
מצות סוכה וכו': ג צ"ל
צ צריכא [גליון]:

א) פסחים ג. ב. צ ברכות
יא. טו: כמותו ו: מ"ק
טו. ג. ספרי פ' נשא ס'
מד. ד. שבת דף פו.
ה) סוטה ג. ע"י"ש,
ו) פסחים סט. ו. ע"ז
דף ג. ס. ברכות דף יג.
ט) מכילתא דמילואים
ירש פ' שמיני הכ"ג,
וע"י"ש המ"א, וע"ע תוס'
סנהדרין נב. ד"ה ההיא.

הגהות הב"ח

א) גמ' מהו דמימא
הואיל ואמר רבא
מנעטע: (ב) תוס' ד"ה
משום וכו' אפילו היכא
דמטא זמן חיובא דפסח
כ"ל ומימא זמן הב'
נמחק:

גליון הש"ס

רש"י ד"ה טמאי מת
מצוה וכו' שהכהן
מטמא בו. עין טורי אלן
ר"ה דף ע"ב צ"ד ד"ה חייב
אלס:

הגהות וצינונים

א) ויהי אנשים אשר
היו טמאים לנפש אדם
ולא יכלו לעשות הפסח
ביום ההוא ויקרבו לפני
משה ולפני אהרן ביום
ההוא: [במדבר ב' ו']
ב) האנך דם מתים
אבל לא תעשה פארך
חבוש עלך ויגעליך
תשים בגולך ולא
תעטה על שפם וקחם
אנשים לא האבל:
[יחזקאל ב' ו']

הגהות וצינונים

א) בכ"ו וחדניא
בסוכה אימנא ב"ש
דחדי וכן ג"י הרא"ש (בית
יצחק): צ צריך להוסיף
שתי מצות מצות סוכה
וכו' או שצ"ל שתיים
מצות סוכה וכו': ג צ"ל
צ צריכא [גליון]:

הגהות וצינונים